

LA ESCENA CATALANA

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ

PLASSA DEL PÍ, 5.

PREU: 15 céntims

ACTRIUS NOTABLES

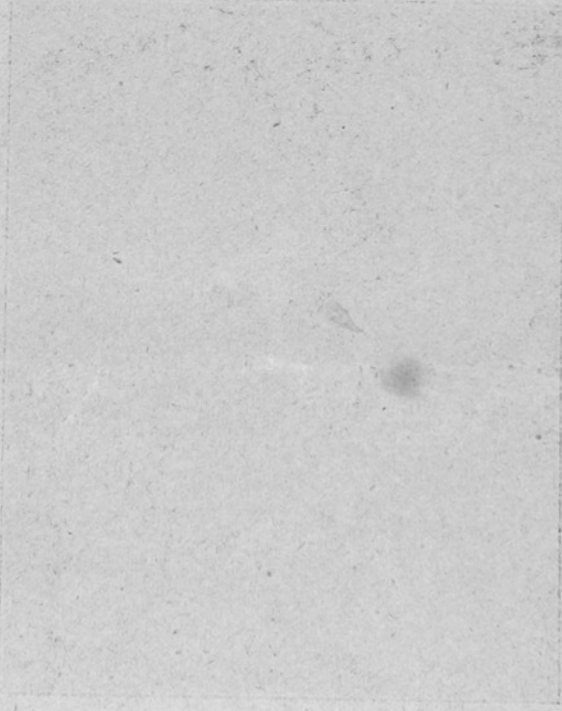
DOLORS PLA

Segón folletí (32 planes) de la comedia en quatre actes de J. Pous y Pagès, EN JOAN BONBOME

THE HISTORY OF THE

OF THE

OF THE

LA ESCENA CATALANA

REVISTA TEATRAL

SURT ELS DISSABTES

INFORMACIÓ—LITERATURA—NOVES

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ: PLASSA DEL PI, 5—BARCELONA

Epílec d'un homenatge

EL gran patrici, l'eminent poeta, la forta y emocionant figura catalana qu'es l'Angel Guimerà, fou dignament y justa glorificada pel seu poble el dia 23 de Maig de 1909.

D'aleshores ensà, noves asprors han ressecat aquesta terra y moltes amargures hem plorat els seus fills. Ara mateix acabem de presenciar el tristíssim espectacle de un teatre floreixent, però que necessita de protecció y escalf d'amor per viure, menyspreuat pels mateixos que's gaudien dels seus fruits. Totes es mans traidores s'han trobat y unit per armarse y combàtrel; totes les baixeses s'han fet home y encertat ab la paraula més grollera per ferirlo; els benemèrits autors catalans que intentaven, heròicament, el darrer esforç, han estat motejats d'impotents, de farsants, adhuc—vergonya, vergonya!—de lladres... Y tant enllà era l'escàndol, tant evident se mostrava l'esperit suïcida, que arribà un punt que els mateixos combatents s'esglaiaren del mal que feien y demanaren, ab el crit de no tothom hi té dret! la exclussiva per ferir y malmetre, ja no, però, ab tanta virulència y venjatives intencions...

Un vent de follia ha passat sinistrament per terres d'anarquia y no trobant resistència ni en l'esperit de rassa, ni en l'orgull nacional, ha provat d'abatre les poques coses gloriuses que encara'ns resten. Ni la personalitat austera y honradíssima, fortament popular, de l'ignasi Iglesias, ha trobat, aquest cop, un xic d'aquella devoció y respecte que sempre s'havia merescut, adhuc dels seus mateixos enemics.

Ahont som? Ahont anem? Què volem, que lo poc que tenim sembla que'ns fassi nosa y intentem fer net de prestigis—novela, poesia, teatre; art y ciencia catalanes? Que caigui tot! Què tot s'ensorri!—Y bel Que caigui y que s'ensorri! Però y després què, poble, Barcelona, Catalunya?

Ah, sort que vetlla algú, superior a tu, gent contemporània, que sembles esma perduda y frèvola y acàs fores traidora!—Doncs, si no es així, si'n protes tes d'això que't llensem a la cara, hont es la teva

joventut, els teus patriotes, els teus idealistes que no s'alsen, entusiastes y il·luminats, contra tanta petitesa y cobardia com ens rodeja y ha fet comentari de mofes y rialles y calumnies a una de les poques campanyes d'art seriós que s'han intentat modernament a Catalunya?

Sort que algú vetlla, superior a tots, enllà del temps y del espai! Sort que la veu de rassa no s'extingeix, sort que la tradició no's trenca així com així y algú—encara!—cura de que no s'acabi de perdre tot lo que teníem!

Glorioses. Heusaquí el llibre immortal y consolador que'ns inspira—per amarga comparació,—aquets comentaris.

Sembla, rellegant les paraules guimeranianes—algunes d'elles del 82,—que a hores d'ara Catalunya ja deuria ser digna dels seus avant passats. Les enceses oracions dels mestre, impacienten. Ja sabem que les evolucions son llargues. Però quan un s'adona que, potser en algun punt, hem tornat enrera més enllà del 82!—cregueu que l'exasperació guanya l'esperit y, si les ferides encara sagnen, no es gens difícil clamar, amarga y desoladament, contra'ls obstacles!

Glorioses son una colecció de joies literaries tretes de l'obra de l'Angel Guimerà, que la Comissió Executiva de l'Homenatge a l'excels poeta dedica als nois de Catalunya.

La veieu clara, així, la transcendència de l'obra y la eficacia que volem senyalarli?

Els nois de Catalunya, ara que'ls pares dormen, cegos y sorts y indiferents, obriran els ulls y pararan l'orella als espectacles lluminosos y ressons de grandesa qu'evoca l'ànima vibranta del gran poeta nostre! Y sent com es la lleu de bona mena, el fruit no pot venir sinó de bona sava. Y així'l miracle's complirà de seguir dignament la historia de Catalunya els nostres fills, malgrat les fàcils y tèrboles excuses ab que una generació com la nostra pretèn

justificar geladores fredors y aixalament de entusiasmes.

Digne coronament de un homenatge es aquest llibre que posa en mans de l'infancia catalana, per damunt de l'apàtica indiferència dels pares, l'herdici y inflammat testament dels avis!

Caldrà, per refrescar un punt l'ardència d'aquets mots—acàs per treure un xic de apassionament, molt explicable, al plany dels combatuts;—caldrà reproduir aquí unes sereníssimes paraules den Maragall, el generós optimista. El qual escrivia, al començar el llibre, aquesta endressa:

«ALS NOIS CATALANS

Aquest llibre os es donat perquè aprengueu a estimar la vostra llengua, honrant a qui tant l'ha honorada. Aquest es l'Angel Guimerà a qui avui tot Catalunya glorifica per això qu'ell ha glorificat la llengua catalana: perquè es poeta.

No os penseu qu'un poeta sia no més qu'un home que fa versos; sinó qu'es un home que troba la seva llengua tant bonica que no sab parlar que no la canti; y ab això fa adonar a l'altra gent de la seva boniquesa, de modo que tothom comensa a estimarla y a pendre gust en parlarla; y cadascú està content de que aquella llengua li sia propia, y se sent germà dels que naturalment la parlen més que no pas dels altres homes. Perque encara que germans ho som tots, hi ha una germanor més forta entre aquells que quan parlen naturalment parlen igual.

Això es lo que fa'ls diferents pobles de la terra y quant més un poble s'estima la llengua propia, més gran es entre'ls altres y més coses gloriuses fa, perquè es més ell mateix. Y en aquest món la major grandesa y la major forsa està en ésser cadascú ben bé si mateix.

Aixís, doncs, ja ho veieu si al home qu'ens fa estimar la nostra llengua se li deu amor y alabansa: perquè ab això, fentnos ben bé nosaltres mateixos, fa que siguem tot lo més que podem arribar a ésser.

Aixís vosaltres ara llegint aquest llibre, a cada punt direu:—¡Y qu'es bonic això! ¡Y es ben nostre y de ningú més!—Y estareu tots contents d'ésser catalans; y sereu capassos de fer les més grans coses sols per l'alegria de que's diga que'ls catalans poden ferles. Y sempre os en recordareu que això ho deveu a n'aquest home que us ha fet estimar la vostra llengua: y sempre més os en recordareu del Angel Guimerà.

Perxò al donarvos ara aquest llibre a vosaltres, es la més gran honra que podem ferli a n'aquest home; y vosaltres podeu estar ben segurs de que ell rès estimarà com això. Perque les alabances passen, les festes s'acaben, els crits y els aplaudiments se fonen en l'aire; però la llevor que ab aquest llibre serà sembrada, no solament no passarà sino que creixerà y se n'alsarà ferma la planta, y portarà fruits que multiplicaràn la llevor escampantla en noves sembrades, y més plantes s'aniràn estenent, cobrint tota la terra de Catalunya que esdevindrà un gran bosc de fortaleza. Mes en el ferm lligament de ses arrels hi hauràn les paraules d'aquest llibre y la gloria de qui les ha fetes.

Aquest traspàs envers la major grandesa de la patria, a vosaltres se os encomana. En vosaltres sembrem, que sou la terra encara molla. La llevor es bona; bebeula, y que l'amor la fructifiqui. Serveu aquest llibre en memoria de la diada gloriosa en que Catalunya honrà el seu poeta: y que la major gloria puga ésser l'haver vingut a vosaltres aquest nom: Angel Guimerà, y haver prè en vostres cors la seva obra. Doncs llegiula.»

Oh terra, oh Rassa, que tens homes que saben parlar així, serenament y dolcíssima, y encara ets, en vergonya y vilipendi per pecat d'inferència! Quan serà l'hora que en Guimerà y en Maragall—y tots els altres, morts y vius de la mateixa noblesa,—seràn mestres teus y deixaràs que't forgin l'ànima a llur imatge y semblansa gloriuses?

VORA'L BRESSOL

A l'Aldriana Aldavert.

Dormideta s'està
la flor de satalia;
dormideta al bressol.
Per això no es de dia

Vora'l lit de pilans
hi ha'l lletet hom somnia:
vora, vora'l vaixell
la llanxeta fa via.

Los seus somnis son d'or,
de Jesús y María,
que a la fira l'han dut,
y això vol, això tría.

Té en els llabis clavells
que'l besar no mustia;
petxinetas als ulls;
si la mar las tenia!

Son pehuet rodaxó
del llensol s'esgarria;
y'ls borrons, d'ametller
qu'en lo pit li fan cría.

Una llantia d'argent
quins petons que li envia!
sembla un cor lo seu flam
que glateix d'alegría.

Si morís sa claror
d'altra llum ja'n tindria:
la cohort dels estels
que li fan companyia.

Pels oberts finestrons
serenata li envia;
a ne'ls àngels demà
quin parlar de sa aimía!

Ni en el cel ni en el món
més bellesa hi hauria:
lo petit Jesnset
per company la pendria.

No li cantis, ho font,
que per tot es ombría:
no la cridis, auçell,
fins que l'alba ja sia.

Dormideta bé està
la flor de satalfà.
Quan s'esbadin sos ulls,
en est punt, serà dia.

ANGEL GUIMERA

Del llibre *Glorioses*.

Sobre la campanya del Sindicat d'Autors

UNA OPINIÓ

La ploma den Burgada, seriosa y analista, moguda de sinceritat, escriu, en el «Diario de Barcelona» un hermós article del qual ne son fragments les paraules que copiem:

«Con un abatimiento proporcional al entusiasmo con que comen-
zara, ha terminado la temporada del Sindicato de autores dramaticos
catalanes...»

«El desaliento provino, como es de suponer, de la ausencia del público. Si al público le hubiese dado por acudir, como acude a los cinematógrafos, lo mismo que ahora representa un fracaso, se señalaría como un éxito, no ya de taquilla—que esto fuera la mayor llaneza,—sino artístico y literario; las obras estrenadas se reputarian mejor, y se agotaria el vocabulario de los elogios para los organizadores. Mientras que ahora, claro está, ocurre lo que en la consabida casa donde no hay harina; y son precisamente «los de casa» quienes con mas duras invectivas ó mas fina sátira zahieren á sus compañeros de derrota. En un semanario catalán fundado con motivo de la constitución del Sindicato, se lee que dias y mas dias se levantó el telón del Teatro de Cataluña «sin una sola persona sentada en las butacas,» y de corrillo en corrillo circulan todavia frases ingeniosas unas y alardas otras, contra los que antes merecieron las simpatías de los detractores. Es el desaliento que se apodera de los débiles en presencia de un fracaso mas ó menos trascendental...»

«El Sindicato tiene derecho á esperar y, por tanto, el deber de proseguir su obra. De qualquier modo que deba apreciarse su primera campanya, no se puede negar que ha realizado un gran esfuerzo. Ciertamente por su excesiva benevolencia logró el asalto á la escena tal qual intruso; que no todos los autores acreditados—Guimerá entre otros—le han prestado el apoyo de su ingenio; que la mayor parte de las obras no tuvieron el número de ensayos que requería su buena interpretación; y que el de representaciones no fué proporcional á la importancia de la labor acometida, antes bien se incurrió en yerro de medir por partes iguales la permanencia en el tablado de producciones de muy diverso valor, matando, al expirar el plazo, las que merecian vivir mas tiempo, y galvanizando las que nacian muertas. Però, con tales deficiencias y errores, se dió el paso mas difícil, que es el primero; las obras fueron presentadas cuidadosamente y á menudo con esplendidez; tuvimos la satisfacción de observar los progresos conseguidos por algún autor que hasta entonces viviera en honesta penumbra; y quedó ennoblecida la campanya con la testamentaria artística de Maragall...»

«¿A qué viene el desaliento? ¿Es que alguien incurrió en la candidez de esperar que en solo una temporada—ni en dos, ni en tres,—se venciera la indiferencia de un público distraído?..»

Entre la desfeta de impropis d'aquets dies, son d'agrair com mai els elogis den Burgada, y cal sobre tot tenir en compte aquell punt que posa en clar l'articulista referintse a la causa de una pila de censures y regateigs; aixó es: que «si al público le hubi re dado por acudir, como acude a los cinematógrafos, lo mismo que ahora representa un fracaso, se señalaría como un éxito, etc.» Es una gran veritat.

També acullim, respectuosament, les censures que en Burgada fa a la campanya. Son fundades en esperit de justicia y les guia el millor desitg de que, en una nova probatura, siguin esmenades les equivocacions. Cal reconèixer la generosa intenció del crític,

Y, per tot plegat, pels elogis y censures y, encare més, per l'encoratjament que desvetlla la optimista visió de conjunt, en Burgada s'ha fet mereixedor de la mes fonda simpatía. «Del arbre caigut tothom ne fa llenya» canta l'adagi. Y verament consola y comou aixó de veure com, un escriptor de prestigi, desde un periódic important, torna pel bon nom dels Autors Dramaticos de Catalunya, ara tant perseguits y calumniats per l'únic pecat de no haver conseguit, en una sola temporada de tres mesos, portar gent al teatre.

NOVETATS

L'amor entusiasta y desinterès probat que el matrimoni Guerrero Mendoza posen al servei del teatre castellà be's mereix l'agraïment de tot un poble. Nosaltres mateixos, catalans, que tenim una literatura escènica independent, no sabríem pas regatejalsi elogis y moltes vegades hem sentit recansa de no haver tingut, entre nosaltres, qui's preocupés del art dramàtic ab la mateixa devoció y intel·ligència ab que aquets benemèrits artistes han prèls pel seu compte la gloria y prosperitat de un Teatre, atents sempre a totes les manifestacions que'l revelen y afanyosos de donar la mà als nous intents o probatures que tendeixin a enriquirlo y ferlo més complexe y variat.

Heus aquí que la nova generació de poetes castellans se proposa dur a la escena, ab tota pompa y integritat, les seves concepcions. La empresa era ben dificultosa, ja que aquesta mena d'obres requerien riquesa en la presentació y bona voluntat extraordinaria en la representació, després dels anys que era trencada, en les taules, la tradició poètica. Més a més, aquestes produccions corrien el perill de no complaure massa al públic. Qui fora prou generós, prou desinteressat, doncs, per arriscarse a protegir el Teatre Poètic?

De bat a bat, sense retrets ni regateigs, els joves escriptors castellans trobaren obertes les portes del teatre de la Princesa de Madrid. La Guerrero y en Mendoza foren els padrins de la innovació proposada. Y ja tenim en Marquina escrivint *Las hijas del Cid* y demés obres que segueixen: *Dona Marta la Brava*, *En Flandes se ha puesto el sol*, etc.

Don Ramón del Valle Inclán presenta *Voces de Ges-*

ta y es rebut ab tots els honors. En Francisco Villalpessa pr dueix *El Alcázar de las Perlas* y es ab vera simpatia que s'acull la producció y's passeja pel mon, malgrat les poques probabilitats de que resultin *negoci teatral* aquestes representacions ..

Profón agraïment, ben guanyat y merescut, dur a bon terme y port segur la perillosa empresa! Y més tenint en compte que no's tractava pas de comedians inèdits o sols prometedors, al intentar la innovació; sinó de veritables prestigis escènics en plenitud de facultats artístiques y, baix el punt de vista mercantil, també en fortaleza y prosperitat!

El Alcázar de las Perlas, escènica, no es obra que s'imposi. Les altes qualitats que fan de Villalpessa un poeta líric eminent, no s'avenen encara, encanxanthi, ab la literatura escènica. Aixís, el seu ensaig, curiós, digne d'apreci, se representa sense conseguir trencar la correcta fredor del públic. S'aprecien, si, les belleses de la versificació fàcil y culte, els bons propòsits del poema, però l'interès, l'emoció, la trama teatral que hi manquen, porten a l'espectador indiferència y, en alguns indrets, cansanci...

Ab tot cal veure y comprendre l'afecte, la fervorosa bona voluntat ab que interpreten *El Alcázar de las perlas* els comedians que formen la companyia Guerrero Mendoza. No sols les primeres parts—Emili Thuiller inclòs,—sinó els elements secundaris. Els quals, enduts pel respecte que sent la direcció per la obra del poeta, posen en la interpretació dels respectius personatges estudi mai desmentit y compte en la declamació y composició general. Y aixís resulta el poema que fa de bon presenciar, ajudat pel vestuari y decoracions que'l completen. Tot plegat, doncs, fent honor a la companyia y, més que a rès, a la literatura que propaguen aquells artistes, ab veritable efusió de enamorats.

La marquesa Rosalinda, de don Ramón del Valle Inclán, que s'anuncia per aquest dijous, serà, segons noves, altre intent de teatre poètic. Y ja veurem com, per segona vegada, haurem d'elogiar, adhuc per damunt de l'obra literaria, l'entusiasme y correcció dels eminents acullidors y generosos propagandistes del teatre castellà modernísim.

CASINO FOMENT ANDREUENC. (Sant Andreu)

La companyia dramàtica que dirigeix l'Enric Guitart representà, diumenge a la tarda, la traducció *Tristos amors* y a la nit, la traducció *El misteriós Jimmy Samson*.

La execució de *Tristos amors*, resultà un xic freda, tal vegada a conseqüència de la escassa concurrència que hi assistí. En cambi l'altre, fou un bon èxit.

Aquestes dues obres, foren acompanyades per la pessa *Geni y figura*, que feu riure moltíssim.

DE LA INFANTESA

Lo recort que més me plau
de la dolça mare mia
es lo de las nits d'hivern
en que en sa falda'm dormia.

La cambra estava en repòs;
era gran qu'esperugüia:
tantsols devant d'un Sant Crist
una llantia resplendia.

La sanc llustrosa dels peus
me semblava que corria;
lo cap de Jesús, amunt,
en les ombres se perdia.

En fóra al udol del ca
la sibeca responia;
y'l vent o'l mal cassador
les finestres empenyia.

La mare ab lo cap dels dits
d'un llibre'ls fulls ressegüia;
y xiuxejava oracions,
o qué sé jo'l qué's llegia.

Jo no més sé que'l meu cap
a voltes se deixondia
veient al girar dels fulls
sant o santa que fugia.

Llavors per vèncer la són
los parpres com los obríal...
més l'un passava enutjat;
l'altre plorant que eternia.

Després un amenant;
altre que reya y fugia...
Qui sempre'm mirava ab goig
era la Verge Maria.

En fóra poc a poquet
tota remor se perdia:
no més lo rossec d'un corc
en la jàssera sentia.

Jo m'aclucava ben fort,
puig semblava que venia
de puntetes lo gegant
que un ull en lo front tenia.

Y si ploraba no ho sé,
o si tot m'estremiria
que la mare ab un petó
en sos brassos m'estrenyia.

Y assobre son pit mon cap
quina calor l'endolsia!
y'l va-y-vé del seu respir,
bon Jesús, com m'adormia!

ANGEL GUIMERA

Del llibre *Glorioses*

• SOCIETATS RECREATIVES •

Ateneu Obrer del districte II

Ele joves aficionats senyors Torruella, Castells, Dejean y Esplugas, feren son benefici el dia dos del present.

Les obres escullides foren *L'Estiu de Sant Martí*, d'Apeles Mestres y *La forastera*, den Pau Parellada. En el poema se distingiren els joves beneficiats encarnant llurs papers ab gran cura demostrant haverlos estudiat ab gust; ajudats per els senyors Boquet, Comas, Valls y Garrigó que arrodoniren l'obra admirablement.

Molt bé la senyoreta Duràn en el paper d'«Angela», com aixís mateix la senyora Vidal en el paper de «Laila»; les demés compliren son comés. *La Forastera* fou una obra que feu passar un bon rato a la distingida concurrència lluitanthi tots quants hi prengueren part.

Cada final d'acte fou aplaudit, obligant al finalisar la funció a parlar un dels beneficiats que ho feu en nom de tots.

El dia 9 se posà en escena *Tot es mal que mala*, prenenthi part les senyoretes Duràn y Buxadós y la senyora Vidal que ho feren ab forsa gust. Els homes també se portaren bé, puig els senyors Garrigó, Comas, Simó, Farrarons y Valls en llurs papers ens divertiren de debò.

Per pessa, *Total res!* que fou interpretada per les senyoretes Duràn y Buxadós y senyora Vidal y els senyors Boquet, Guix, Farrarons y Valls, que feren les delícies de la concurrència.

Per diumenge vinent funció en honor den Josep Morató posantse en escena *El Tresor*.

Centre de Sant Antoni (Gracia)

Ab una execució bastant acceptable y baix la direcció del senyor Torras, se posaren en escena el passat diumenge, les obres en un acte *Retrats y El cèlebre maneja*, y el quadro dramàtic *El mäs Ferrer*.

La Marguerida (Gracia)

Diumenge passat tingué lloc la representació del drama en quatre actes den Pitarra *Lo plor de la madrastra*, haventse distingit bonament en la interpretació la senyora Cama y els senyors Calmell y Cabanyes.

Pabelló Tetuán

Les produccions *Als peus de vostè, A pel y a repel, Un tros d'home y El somni de l'ignoscencia*, han sigut representades ab molta cura y agradant molt al públic el treball del director senyor Noms, que junt ab les senyores Botarull y Navarro y els senyors Cebrià, Gomis y Massip se esmenaren en sos papers respectius.

Mont Carmelo (Horta)

La companyia Corberó-Castellet, posà en escena el diumenge dia 2, les comedies en un acte *L'home del sac y Sastres*

pobras que robeu..., sortint airoso de llur treball en Castellet y en Sagarra.

El passat diumenge per segona vegada se executà el drama en tres actes den Pere Boquet *Com les olives*, ab un desenyanyo bastant acceptable, especialment per part del senyor Castellet. El senyor Rufiandis no sabia el paper.

Círcol Catòlic

La comedia en tres actes de Eduart Aulés *El Sant Cristó gros*, fou l'obra qu'ompli el programa del diumenge passat; ab esmerat desenyanyo per part del senyor Gabarró y Pi, en primer lloc y den Munné y Prats y Martí (G.) en segon.

Centre A. Català (Sant Gervasi)

Tingué lloc el passat diumenge l'emocionat drama en tres actes *Els dos sargents francesos*. Se distingiren en llurs papers la senyoreta Perramón y els senyors Sala y Parellada; els demés com la senyoreta Oliver y senyors Oliver (germans), Barraseta y Batalla, cooperaren en el bon conjunt de l'obra; la presentació y direcció escènica, acceptables.

Està anunciant pel dia 16 del corrent l'estrena del drama en dos actes *Folles del cor* original de Emili Sala.

La nova Estrella (Sant Gervasi)

Pròximament tindrà efecte en aquesta entitat l'estrena del drama en tres actes original de Manel Grasas. *Ombres reveladores*.

Centre Nacionalista Republicà (Gracia)

En aquest local el passat dissabte se donà una vetllada literaria musical a benefici del Orfeó Socialista de Barcelona. Alternant, en números musicals, cantats per elements del Orfeó, tingueren lloc les representacions de les sarsueles *Dorm y La Marmota* desenyanyades notablement per les senyoretes Valenzuela Alcántara y senyors Xuclà y Marqués, fluintjant els senyors Casadessús y Nualart.

Diumenge, dia 9, tingué lloc l'inauguració de la temporada d'estiu ab el mateix quadro escènic de l'anterior, reformat y aumen'tat. Se posà en escena el drama en tres actes *L'hereu escampa*, que trovà uns fidels intèrprets en la senyora Palacios y senyor Xuclà, Jordà y Renart. Els demés cooperaren regularment.

Ateneu Obrer Martinenc

Diumenge tingué lloc el benefici del director senyor Marqués, representantse al drama *Les joies de la Roser* y la comedia *Cura de moro*. L'execució correcta y fidel a càrrec de la senyoreta Guardia y dels senyors Ilagostera, Puigallí, Elies (A.) y Curtó.

El beneficiat tingué molts aplaudiments, com valioses ofrenes.

El local estava ple de gom a gom.

Centre Pla de Bages

El senyor Pius Daví, escullí *Papà mi-*

nistre per benefici, interpretant regularment el difícil paper de «Malteï». En la execució se portaren molt bé la senyoreta Riera y els senyors Vilar (E. y Ll.), Reig, Mas y Miquel. *Flors y violes*, den Crehuet feu les delícies de la concurrència que l'escolltà ab fruició per l'interpretació que hi donaren tots y en particular el beneficiat que'n tregué forsa partit.

Iris (Gracia)

El dia 1, se representaren, baix la direcció del senyor Castellet, les comedies *L'home del sac y Ditsosos barrets*.

El passat dissabte posaren en escens les pesses *A la prevenció y Sastres pobres que robeu...* En la primera l'interpretació fou desafortunada, en cambi en la segona feren un bon treball en Castellet y en Fortó.

Centre Moral Instructiu (Gracia)

Don Gonzalo o l'orgull del gec, fou l'obra del programa del dia 2 del corrent. En ella feren les delícies de la concurrència, degut al seu bon treball escènic, els aficionats senyors Guardiola, Rodríguez y Rovira; els demés secundaren regularment.

Per fi de festa *Entre'l menescal y'l melge*.

La Actualitat Gracienca

Ab una entrada bastant nombrosa tingué lloc, el passat diumenge, el debut de la companyia Fradera ab l'ídili dramàtic *El pati blau y Ulleres...* (estrena.) En el drama, sens excepció, tots estigueren fluixos.

La decoració que s'estrenà del senyor Mestre, acceptable.

De la novà comedia *Ulleres...* no se'n pot parlar beneficiosament.

Cafè Asturias (Carrer de les Corts)

Darrerament la companyia del senyor Claveras ha posat en escena la comedia en dos actes *Gent d'ara* y el drama *La verge boja*. Sobressortiren en sos papers la simpàtica dameta senyoreta Escriu y senyors Claveras y Illa.

Niu Tranquil (Esquerra del Ensanche)

L'«Agrupació Condal» el dissabte passat posà en escena la comedia en tres actes *El misteriós Jimmy Samson*, en la que els intèrprets hi estigueren poc afortunats en llur desenyanyo, degut també a la desafortunada direcció.

Posteriorment el senyor Estruc recità mitjanament el monòlec *L'últim graó*.

L'Artesà (Gracia)

Diumenge passat, se representà el drama en tres actes den Modest Urgell *Lluny dels ulls aprop del cor*, que fou molt ben interpretat per les senyores Perramón y Miró y senyors Puig y Francolí, secundantlos discretament les senyores Cama y Molas y senyor Francolí (J.)

Cort Angèlica de S. Ll. Gonzaga
(Gràcia)

Diumenge passat, després de un drama castellà, s'executà la comèdia en un acte *A Sant Boi falta gent*; dites obres anaren molt fluixetes en el desempenyo, però això si, presentades ab tota propietat, tant en decorat com en vestuari.

Ateneu Gracienc d'U. F. N. R.

Ho sé tot y El bon policia, foren les obres que la companyia Gené-Tort posaren en escena el passat diumenge.

Centre Obrer Radical (Poble)

L'últim dissetbe s'estrenà el drama *Dret de mare*.

Drama en 4 actes, de la senyora donya Teresa Pidri, obra que per ser la prime-

ra que ha produït el seu autor, es forsa recomanable.

En l'interpretació mereix citar-se en primer lloc la senyoreta Roca, que feu una verdadera creació de la protagonista, essent secundada per la senyora de Boix y senyors Miralles, López, Pidri, Vert, Boluda y Montecón.

L'autora's vegé obligada a sortir al palco escènic diferents vegades, obsequiantla ab flors coloms etc., y obligant-la a parlar; ho feu en nostra llengua primer, y després en francès, en atenció a persones invitades.

Després representaren la comèdia *Qui compra maduixes*, en la que'ls seus intèrprets demostraren haberla estudiat poch y ensajat menos.

actes *El misteriós Jimmy Samson* que agradà y la sarsuela *Un home de bé*.

En abdues obres, l'interpretació bastant acceptable.

«La Unió Lliberal»: per molt prompte s'hi anuncia el debut, pera ferhi temporada, de una companyia dirigida per l'actor August Barbosa.

Pel 5 de Juliol, probablement donarà una funció la companyia Xirgu.

Mataró.—«Teatre Euterpe»: La companyia Blanca-Llorente, el dijous dia 6, a la nit, representaren ab un gran èxit la traducció *La verge boga*, quines primeres parts corrien a càrrec de les primeres actrius Llorente, Morera y Ferrer, que feren un treball que 'ls valgué per part del auditori, molts aplausos al final de cada acte. Molt bé també els actors Blanca, Massip, Bozzo y Furquet.

Igualada.—«Teatre Ateneu Igualadí de la classe obrera»: La companyia del teatre Apolo de Barcelona, que dirigeix en Miquel Rojas, el diumenge passat inaugurà la temporada d'estiu ab una obra castellana y el dia de Corpus posaren en escena la preciosa producció, de Guimerà, *Terra baixa*; en quin protagonista s'hi distingeix d'una manera notable el primer actor senyor Rojas; molt bé la senyora Guitart ab el paper de «Nuri» que s'enportà molts aplausos per lo acertada en l'interpretació del personatge; la senyora Pujol, com sempre segura de lo que fa. Les senyores Alentorn, Gassó y senyors Perelló, Dalor, Guilemany, Carnicero, Strems y Viñals, forsa encaixats en sos respectius personatges.

Per fi de festa, *Genit y Agura*, dirigit pel senyor Guilemany y acompanyat per la senyora Guitart y senyor Delor, que fan una creació de dits personatges, fent esclatar de riure a cada moment a la molta concurrència que asisteix a nostre coliseo.

Cervelló.—«Ateneu Cervellonenc»: De aconteixement teatral, pot calificar-se la representació de *Terra baixa*, donada en aquesta societat el dia de Pasqua per la companyia del senyor Roca. Se distingiren en l'execució els senyors Serra y Calveras en el «Menelic» y «Sebastià» respectivament. La senyoreta Roca en la «Marta» hi estigué encaixada; els demés tots bé. Per passa *Un bon debut*. El públic premià el treball dels artistes ab forts aplaudiments.

Molins de Rei.—«Centre catalanista»: *El Tresor*, den Morató, posat en escena la vetlla del dia 9, agradà extraordinàriament a la concurrència nombrosa que hi assistí.

L'assumpte d'aquesta obra, interessantíssim, la serie d'incidentes nous que s'hi van desenrotllant, captivà de tal manera l'auditori que sovint exteriorisava el seu entusiasme, obligant ab els seus aplaudiments, al final de tots els actes, a aixecar la cortina del escenari.

Es veritat que la interpretació fou excelent, ja que estava confiada a la mateixa companyia que la estrenà la darrera

DE NOSTRES CORRESPONSALS

Vallirana.—«La flor del dia»: Els aficionats de la casa ab la cooperació de la senyoreta Montserrat Romeu y un'altra actriu, posaren, el dia de pasqua a la tarde, el drama *Maria Rosa*.

La senyoreta Romeu, en la protagonista digué son comès ab molta sobrietat. La senyora encarregada de la «Tomasa» molt comedianta en son paper. Els homes, regulars.

Sabadell.—«Lliga Regionalista». El passat diumenge tingué lloc l'inauguració del teatre d'aquesta entitat, traslladada al nou local. Baix l'experta direcció del senyor García se posà en escena l'obra den Rusiñol, *La mare*; en la qual se distingiren les germanes Antonia y Josepa Farnès, com també la senyora Casases en la protagonista, que tingué moments molt felisos. El senyor Oliveira, molt bé; sortiren airoso de sos papers, els senyors Saló y Rimblas. Els demés, no passaren de regular.

«Centre Sabadellenc». (Gelats), s'ha representat el drama de l'Iglesias, *La mare eterna*; y la marina d'Apeles Mesures, *Sirena*; l'execució de la primera, bastant ajustada; la de l'última, molt desencaixada.

Reus.—«Fraternidad R. Radical». El dia de Corpus a la nit, en honor del setmanari «La Lucha» se celebrà una funció, composta de les obres *Els nois porucs*, de Rius Vidal; per la secció «jovenils» desempenyada per les nenes Vicheto, Busquets y Agiló y'ls nens Paldejà, Gorga y germans Vicheto. Y per últim la comèdia arranjament den Millà *Un ninot de molles*, per la senyoreta Basseda y senyors Benet y Aguadé.

«La Palma». Diumenge passat, dia 9, baix la direcció del notable aficionat

Josep M.ª Benet, se representà'l drama en tres actes den Rusiñol *L'heren escampa*.

L'interpretació donada a n'aquesta obra fou del tot acabada no mancant hi cap detall.

La senyoreta Basseda'ns feu una «Caterina» inimitable, com si fos una actriu consumada; la senyora Galtés estava quelcom freda.

El senyor Sans logrà un triomf senyalat, qual protagonista interpretà ab molt d'art, y sens declamacions de mal gust; igual que'l senyor Benet que encarnà'l paper de «Jaume» ab una justesa que no deixà res que desitjar; bé els senyors Riba, Fortuny y Sugrañes (aquest últim en el paper de «Pascual» el vegerem en un nou caràcter y'ns agradà) els demés senyors Segalà, Serret, Salvat, Aguadé, Sobrepera, Marrasé Grau, Miralles y Sangenís, tots feren bon treball.

Badalona.—«Centre Badaloní». El dia 2 del corrent va representarse en el teatre d'aquest centre, pera la companyia Terradas-Cases, l'hermós drama del mestre Guimerà *Terra baixa* y la bonica comèdia en un acte *Pare y padri*. En la execució del drama les senyores Fremont y Verdier s'hi distingiren notablement y la nena Morer admirable ab la «Nuri». Dels senyors repetirem lo que ja hem dit, parlant d'aquesta mateixa obra altres vegades. Sols direm que tots feren un treball propi de bons actors particularment els senyors Terradas y Casas ab el «Menelic» y «Sebastià» respectivament. En el *Pare y padri* la concurrència passà un bon rato.

Granollers.—«Casino»: La companyia que encapçalà en Joan Font, representà, Diumenge dia 2, el drama en tres

temporada en el Teatre de Catalunya, llevat d'algunes substitucions que no han desmerescut el seu conjunt; superior com sempre la senyora Baró, y justament encaixats la senyoreta Roldán y els senyors Munt-Rosés, Bardem, Bello, Galcerán, Guixer y el senyor Tor que feu un «Cabra» digne parió del den Capdevila.

Finalment les senyores Baró y Roldán y els senyors Bello y Galcerán, posaren en escena la nova comedia den Manel Folch y Torres *Dissabte de gloria* que obtingué una esmeradíssima execució y se er portà de valent els sincers aplaudiments del públic.

Prat del Llobregat.—(Nota de Redacció.) Per un atent ofici qu'hem rebut de la Junta del «Centre Artesà», hem comprovat que el senyor president de la mateixa, don Antón Forgas, al negar l'entrada al nostre actiu corresponsal no ho feu per desconsideració a LA ESCENA CATALANA ni a la persona que la representava, sinó contestant a un agravi que ell creia haver rebut del segon.

Indagades les causes y donant pet resultat de que el nostre representant no ha dit res que pugués ferir en lo més mínim al Sr. Forgas, (per lo que resul-

ten fantasies d'algún desenfrenat) y atinent les frases laudatòries que en el esmentat ofici dirigeix la Junta a la nostra Revista y més tenint en consideració la visita que'ns feu personalment el senyor Forgas a nostra Redacció, pregant de que fessim reluir la veritat, ens complauem, d'acort ab el nostre corresponsal, qui justament va queixarse, sent ignosent de l'actitut que se li atribuïa, en fer constar les bones relacions que han quedat establertes entre el digne President del «Centre Artesà» y el nostre delegat senyor Pere Coll.

NOVES Y COMENTARIS

Avui se publica el segon folletí, (32 pàgines que corresponen als nostres subscriptors) de la deliciosa comedia en quatre actes de l'eximí literat J Pous y Pagès

EN JOAN BONHOME

producció mereixedora de obtenir, en el llibre, la mateixa fervorosa acceptació conseguida al Teatre de Catalunya quan va estrenarshi fa poc temps.

EN JOAN BONHOME

comedia plena d'interès y moviment, però també sense gaires dificultats escèniques, ja que en la seva interpretació solament hi intervenen dugues senyores, es esperada, ab veritable desitg de posarla en escena, per totes les companyies catalanes, tant professionals com d'aficionats.

DOLORS PLÀ.—Aquesta actriu s'ha revelat notable durant la temporada del Sindicat d'Autors.

Qui li havia de dir a la Plà quan sortint del Conservatori debutà a Eldorado, fent *género chico* castellà, que tornaria al mateix teatre, quan se'n diria de Catalunya y representaria allí obres dels nostres dramaturgs. Ab tanta devoció les ha interpretades y posanthi tant bones intencions, que algú molt autorisat la senyala com la sucesora de eminentíssimes figures. No sols per les esplèndides condicions naturals que poseeix la Plà, sinó—essencialment,—per una disciplina que sembla notárseli, seguint en això les ensenyances de la bona escola nostra.

No's cregi, però, que la Plà s'hagi improvisat actriu catalana.

Abans de resoldres a emprendre seriosament aquest treball, ja havia fèt algú ensaig ben meritori. Fou aleshores que en el Paral·lel se feia campanya vaudevillesca. Mancava qui, representant en català, posseís abituds pel cant. Y la Plà, educada y coratjosa, acceptà la prova de la qual ne sortí vencent.

Com vencerà, segur, en el nou genre. Un'altra campanya com l'anterior, y ja la tenim actriu ben popular.

El Sindicat prepara la pròxima temporada y la Plà es a la companyia. Les circumstancies, doncs, no poden ser més favorables als desitjos dels seus admiradors.

Cert benvolgut confrare, posat a argumentar ab solidesa, va inventarse un *dato*. Y com que la cosa era de importancia, ja tenim el públic, interessat en aclarirla, que ve a fer-nos preguntes y nosaltres no podem donar, encara, les respostes oportunes.

Era mort—segons el periòdic deia,—en Josep M.ª Arnau, figura respectable y respectada del Teatre Català. L'autor d'aquelles joies que s'anomenen *La mitja taronja*, *Dones*, *La Pubilla del Vallès*, etc.

Y com es—deia el públic,—que ha passat sense elegies semblant pèrdua? Y com es,—afegia,—que ni el mateix professional que donava la nova la comenta y plora, com tenia per missió y obligació ineludibles?

Verament era estranya la feta y intrigants les preguntes. Y, per damunt de tot, calia esbrinar lo que hi hagués de cert en la tristíssima pèrdua denunciada.

Ho esbrinarem desseguida, tent les indagacions del cas. Les quals, pel satisfactori resultat que'ns donaren, justifiquen que parlem de tot això somrientshi una mica.

En Josep M.ª Arnau, el benemèrit autor dramàtic, ja es vell. Es vell, però es viu, que no resulta pas contradictori. Y sí molt agradable pels seus amics y admiradors, entre els quals demanem lloc d'honor ab el major respecte.

Per molts anys pugui, el notabilíssim escriptor, conservar la salut de que disfrutà!

Y l'estimat company que dèiem, farà bé un'altra vegada de comentar tot lo que sigui, però ab un xic més de compte al citar fets y, sobretot, no provocant, per completar y arrodonir argumentacions, alarmes tant injustificades.

Agraim a la Comisió Executiva de l'Homenatge a l'Angel Guimerà, els volums *Glorioses* ab que'ns ha favorit. De l'obra, ja'n prenem peu per escriure un article. Dintre'l qual s'hi reproduceix el magnífic pròlec que a l'obra guimerànica havia posat en Maragall.

Glorioses conté fragments de discursos patriòtics, variades poesies molt ben triades del mestre y les contalles *El nen jucu* y *El gós de casa*. Aquesta última, emocionant y colorida evocació de l'infantesa, es una de les millors pàgines literaries de nostra literatura.

Dintre la secció «Teatre» hi ha trossos selectes de la majoria d'obres den Guimerà.

El *Cant al poeta* de l'eminent Emili Guanyabens, enjoia la col·lecció.

També hem rebut—y prometem parlarne ben aviat,—la darrera novela den J. Pous y Pagès, *La vida y la mort d'en Jordi Fragonal*, llibre de entonació serena y reposada, desvetllador de agudes y complexes impressions y estimulants de voluntats. El final de l'obra, preparat y resolt per mà de mestre, serà, però, molt discutit.

La profunditat, amplitut y consistència de les visions den Pous y la manera com son, artísticament, resoltes, honren la moderna literatura catalana.

Havem rebut unes invitacions pera assistir a la festa hel·lenica de la «Casa de Família», anunciada pera la revetlla de Sant Joan baix el següent programa.

«A. *Salutació*.

B. Representació, pel quadro dramàtic de la Casa, de la tragedia de Sòfocles *Filòctetes* (versió catalana y adaptació escènica de D. C. P.).

C. *Himne a Apol*, música y lletra antigues, trobades a Delfos (traducció catalana de R. Picó y Campamar), cantat per l'orfeó de la Casa y dirigit pel mestre D. Antoni Pérez Moya.

D. Representació del drama satíric, d'Eurípides, *El cí clop* (traducció de J. Roca y Roca).

E. *Carreres de Marathón*, otorgantse al vencedor una corona de llorer y una toia de flors, pera que'n fassi present a la dama o damisela de sa elecció, junt ab la qui anirà a abrandar el «loc de Sant Joan»; termenantse la festa ab sardanes al voltant del mateix, que alternaràn ab cançons de la nostra terra, cantades per l'orfeó a la llum del foc de bengala ab que s'enllumenarà l'estadi.

La direcció de la festa es a càrrec dels senyors D. y V. Corominas Prats.

A la porta de l'estadi se vendrà el programa detallat de la festa.»

Agraïm coralment les invitacions y lloem, com es degut, el projecte de la festa. Els hostes d'aquesta «Casa de Família», (establerta en el carrer del Carme, 46,) xicots recollits del carrer, bé's mereixen, ab sos amorosos protectors, la simpatia y devoció ab que acullirà el públic la realització del interessantíssim programa.

Avui surt a llum el tercer *Suplement a La Escena Catalana* que conté sencera, ab cobertes y tot, la comedia en un acte de Salvador Bonavía,

VINT ANYS DESPRÈS

Com hauràn observat nostres favoreixedors, mercès a la rapidesa y economia, la nostra Biblioteca, obté cada vegada més acceptació. Esperem, doncs, que l'obra *Vint anys després* que avui si reparteix, vindrà a augmentar encara la popularitat d'aquestes edicions.

El *Suplement a La Escena Catalana*, que conté sempre, sencera, una comedia de gran èxit, se ven al preu extraordinariament econòmic de 25 cèntims l'exemplar.

El Teatre Català y els seus enemics no es pas un titol ab que vinguem a seguir la campanya empresa contra la fredor y cobardia ambient, sinó el lema de una conferencia que'l generós y gloriós Ignasi Iglesias té anunciada per aquest dissabte, al C. N. R. de Gracia.

Hi ha veritable afany d'escoltar la veu del poeta, després d'aquell crit ja famós ab que's clogué, per vergonya dels

IGNASI IGLESIAS

culpables de la desfeta, la temporada al Teatre de Catalunya.

L'Iglesias vol dir les coses pel seu nom y el públic se disposa a escoltarlo y a pendre nota de les denúncies. Car ja comensa a ser hora, realment, de que els camps se destriïn y prengui cos l'enemic, lluny y ben lliure de boires, anònims y hipocresies. Convé veureli la cara y recordarla per saber, d'aquí en avant, tots plegats, a què ateuirnos.

L'Iglesias parlarà dissabte, mentres prepara, per molt aviat—segons noves—un altre día de festa major per Catalunya.

Se tracta de l'estrena de un'altra producció seva, comedia dramàtica en quatre actes, que encara no té titol.

Un misatge rebut de Lleida ha recordat al eminent autor el compromís contret. Y ara's disposa a complaure els seus amics d'allà, enviant l'original.

L'estrena, doncs, tindrà lloc a la Ciutat de Lleida a mitjans del prop vinent Agost.

Y tot això coincidint, ditxosament per Catalunya, ab la publicació, en un popular diari parisienc, *Comedia*, de la traducció francesa de *Les garces* que ab tant èxit s'estrenaren, fa algún temps, a París...

Així's porta l'Iglesias, després de la memorable fuetada! Y un home com aquest, lluitador de bona mena, patriota de cor, poeta que sab florir esperances dels més forts desenganyats, bé's deu merèixer—sembla,—poder dir, apassionadament, unes quantes veritats al poble!

! JA HA SORTIT !

Suplement a LA ESCENA CATALANA

*que conté sencera ab cobertes y tot, la nova
comedia en un acte, original de*

SALVADOR BONAVIA

VINT ANYS DESPRÉS

Preu: 25 cèntims.

Preu de la enquadernació. 10 cèntims.

TOT L'ANY

COLECCIÓ DE POESIES

DE

F. Girbal Jaume

PREU: 50 CÈNTIMS

De venda: En l'Administració de "La Escena Catalana,, Plassa del Pi, 5

LA ESCENA CATALANA

Setmanari Teatral

PREUS DE SUSCRIPCIÓ: *Un trimestre. 2 pessetes. — Un any: 7'50 pessetes.*

NÚMERO SOLT: 15 cèntims.

PAGO A LA BESTRETA

Comediants del Teatre Català**NOMS, COGNOMS Y DOMICILIS****ACTRÍUS**

Abella de Guri, M. Espanya, 14, baixos. Sant Gervasi.
 Alentorn, Guadalupe Robador, 12, quart, segona.
 Antigas, Adela. Hospital, 87, interior, tercer, primera.
 Arasa, Adela. Sant Eusebi, 53, 3.º, 2.ª Sant Gervasi.
 Arqué, Teresa. Urgell, 129 primer, lletra F.
 Balestroni, Angelina. Aragó, 216, primer.
 Baró, Antonia Ronda Sant Antoni, 45, tercer, segona.
 Baró, Emilia Rambla del Prat, 19, tercer, 2.ª Gracia.
 Bayona, Mercè. Xuclà, 13, tercer.
 Borralleras, Aurelia. Escudillers, 65, botiga.
 Boule, Clemensa. Candelas, 6, primer.
 Bozzo, Joana. Aribau, 135, primer, segona.
 Buxadós, Carme. Valldonsella, 48, tercer, primera.
 Caldas, Carme. Robador, 36, tercer, segona.
 Cama de Parramón, J. Riera de Sant Miquel, 12, baixos.
 Campos, Emiliàna. (nena) Comte del Asalt, 33, tercer.
 Casasses, Balbina. Cadena, 11, tercer, 1.ª.
 Castejón, Pilar. Plassa Letamendi, 25, segon, segona.
 Coy, Cecília. Portal del Angel, 11 y 13, primer.
 Daroqui, Mercè. Villaroel, 49, primer.
 Escríu, Maria. Escudillers, 78, tercer.
 Farnés, Lluís. Zaragoza, 82, pral, 1.ª Sant Gervasi.
 Faura, Montserrat. Muntaner, 10, quart, primera.
 Ferrer, Mercè. Diputació, 122, primer, segona.
 Fornés, Antonia. Sant Pau, 96, primer, segona.
 Fremont, Elvira. Flors, 5, tercer.
 Gil, Remei. Urgell, 129, entressol, lletra B.
 Gil, Teresa. Villaroel, 111, quint, primera.
 Guardia, Aurora. Sant Geroni, 8, quart, segona.
 Guart, Angela. Parlament, 58, tercer, primera.
 Guerra, Enriqueta. Tamarit, 88, segon, primera.
 Guitart, Maria. Floridablanca, 87, segon, segona.
 Lozano Pepeta. Parlament, 29, tercer, segona.
 Llorente. Concepció. Blasco de Garay, 25, pral, 1.ª.
 Marsal, Dolors. Tallers, 21 y 23, tercer, segona.
 Matas, Emilia. Floridablanca, 87, segon, segona.
 Mestres, Ramona. Ponent, 29, quart, primera.
 Molgosa, Susagna. Vila, Vilà, 77, quart, primera.
 Morató, Maria. Lauria, 41, segon.
 Morera, Agna. Roig, 20, entressol.
 Morera, Maria. Santa Teresa, 3, quart, 1.ª Gracia.
 Morer. Pepeta. Sant Domingo del Call, 12, quart, 1.ª.
 Ortiz, Esperanza. Cendra, 34, primer, segona.
 Panadés, Maria. Porrell, 86, quart, segona.
 Paricio, Assumpció. Asalt, 143, principal, segona.
 Parreño, Carme. Riera Sant Miquel, 7, primer, 1.ª.
 Perelló, Carme. Tallers, 55, segon, 1.ª.
 Persiva, Pepeta. Mariano Cubí, 55, Sant Gervasi.
 Piqué, Joaneta. Concell de Cent, 261, primer, 2.ª.
 Pla, Dolors. Sant Pau, 100, tercer.
 Prats Fortuny, Carme. Aribau, 71, quint.
 Roldán, Carme. Muntaner, 38, baixos, primera.
 Romagosa, Pepeta. Riereta, 29, tercer, segona.
 Sabater, Adelaida. Provenza, 240, porteria.
 Santolaria, Josefina. Espanya, 3, Sant Gervasi.
 Santolaria, Pilar. Canuda, 35, primer, segona.
 Soto, Carolina. Parlament, 22, quart, segona.
 Ugas, Antonia. Mitjà de Sant Pere, 69, primer.
 Valero, Pepeta. Robador, 12, quart, segona.
 Vallvé, Antonia. Aragó, 277, tercer, segona.
 Varela, Dolors. Aurora, 3, primer, primera.
 Vendrell, Carme. Paradís, 10, tercer, segona.
 Verdier, Antonia. Flors, 5, tercer.
 Vial, Lola. Sant Olazuer, 16, primer, segona.
 Xirgu, Marguerida. Hospital, 123, quart, primera.

ACTORS

Amorós, Santiago. Aragó, 216, primer.
 Aymerich, Domenech. Angels, 12, segon, primera.
 Balot, Artur. Asalt, 143, principal, segona.
 Ballart, Manel. Tallers, 21 y 23, tercer, segona.
 Bals, Francesc. Sant Pau, 77, tercer, segona.
 Barbosa, August. Amargós, 11, primer, segona.
 Bardem, Rafael. Verge de Gracia, 20, primer.
 Baró, Lluís. Nou, 28, quart, segona.
 Blanca, Luis. Blasco de Garay, 28, pral, primera.
 Borràs, Enric. Aribau, 5, quart.
 Borràs, Jaume. Campo Sagrado, 28, primer, segona.
 Bozzo, Ferràn. Nou, 106, quart.
 Capdevila, Carles. Rambla Prat, 19, tercer, 2.ª Gracia.
 Capdevila, Ferràn. Tamarit, 88, segon, primera.
 Capdevila Guerra, Jaume. id. id.
 Carabellido, Manel. Asalt, 77, quart, primera.
 Cervera, Salvador. Carme, 85, quart, segona.
 Codina, Pere. Plassa del Pi, 5.
 Claveras, Ramón. Sant Pere Màrtir, 24, tercer, segona.
 Gracia.
 Daroqui, Vicens. Villaroel, 43, primer.
 Donato, Jaume. Boqueria, 21, principal.
 Font, Josep. Asturias, 14, primer, Gracia.
 Furquet, Gaspar. Mitjà de Sant Pere, 77, y 79, segon, primera.
 Galcerán, Avel·l. Tallers, 45, interior, primera.
 Gimenez, Enric. Manso, 48, primer, segona.
 Goula, Armengol. Riera Sant Miquel, 7, pral, primera.
 Guitart, Enric. Floridablanca, 87, segon, segona.
 Guixer, Andreu. Plassa del Rei, 9, quart.
 Llano, Francisco. Tamarit, 181, primer, primera.
 Màntua, Gastón A. Aribau, 135, primer, segona.
 Mer, Alfred. Sant Domingo, 19, baixos. Gracia.
 Millà, Lluís. Sant Pau, 21.
 Millet, Francisco. Urgell, 25, segon, primera.
 Miret, Josep. Aliansa, 9, baixos. Sant Gervasi.
 Morer, Joan. Sant Domingo del Call, 12, segon, 1.ª.
 Morera, Antón. Roig, 20, entressol.
 Mir, Lluís. Bosch, 5, Gracia.
 Munt, Luis. Rosal, 79, entressol, segona.
 Munt Rosés, Joan. id. id.
 Nieto, Josep. Sant Pau, 120, primer, primera.
 Nolla, Alexandre. Corts, 473, segon, primera.
 Ortín, Miquel. Catalunya, 54, botiga. Sant Martí.
 Piera, Antoni. Plassa Universitat, 12, botiga.
 Piera, Joquim. Tordera, 39, primer, segona.
 Ponç, Joan. Sant Pere del Teulat. Poble Nou.
 Puiggarí, Lluís. Bou Plassa Nova, 2, segon, segona.
 Pujol, Bartomeu. Urgell, 129, primer, lletra F.
 Pujol, Eudalt. Urgell, 129, entressol, lletra B.
 Rojas, Miquel. Martínez de la Rosa, 33, baixos. Gracia.
 Roura, Guillem X. Ronda Sant Antoni, 12, tercer.
 Rovira, Joan. Ponent, 44, quart, primera.
 Santacana, Joan. Borrell, 129, tercer, primera.
 Santpere, Josep. Viladomat, 60, impremta.
 Santolaria, Modest. Canuda, 35, primer, segona.
 Sirvent, Miquel. Plassa Santa Eulària, 62. Sant Andreu.
 Soler, Isclé. Gigants, 2, segon.
 Tor, Ramón. Aribau, 58, segon, segona.
 Torelló, Joan. Tapineria, 1, botiga.
 Torres, Eduard. Sepúlveda, 185, primer, primera.
 Vila, Josep M.^a. Borrell, 86, quart, segona.
 Vilallonga, Ferràn. Portal del Angel, 11 y 13, primer.
 Viñas, Joaquim. Tallers, 9, quart, primera.
 Vives, Josep. Manso, 22, segon, primera.

NOTA: Preguem als artistes que desitjin constar en aquest **vademecum** que se serveixin deixar nota de son domicili en nostre Administració.